

Arrest

nr. 64 344 van 1 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. (hierna: de vreemdelingenwet)

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P.PALMANS loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Sri Lankaanse nationaliteit te beschikken, tot de Tamil-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn van Neduntheevu (Delft) en Vavuniya. In 1996 waren er in Neduntheevu gevechten tussen de Eelam People's Democratic Party (EPDP) en de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Op 15/01/1996 werd u opgepakt door de EPDP omdat u nabij een woud woonde waar de LTTE zich schuil hield en omdat u veel relaties hebt met LTTE-leiders. Ze namen u mee naar een kamp en martelden u. Op 26/01/1996 werd u overgebracht naar Uvkavaddurai waar u werd vast gehouden tot 02/02/1996. Dan werd u vrijgelaten. In Neduntheevu baatte u een winkel uit. De EPDP kwam u vaak geld vragen. U werkte tevens als boekhouder voor de werkgeversorganisatie van het dorp. Na 2000

verhuisde u naar Vavuniya. U had geld van de werkgeversorganisatie bij u. In maart 2003 keerde u kort terug naar Neduntheevu. U verbleef er drie dagen. De EPDP vernielde in die dagen uw winkel omdat u weigerde het geld van de werkgeversorganisatie aan hen te overhandigen en omdat u dat geld aan de LTTE had overhandigd. U diende klacht in bij de politie maar die aanvaardde de klacht niet. U keerde terug naar Vavuniya. In juli 2003 keerde u terug naar Neduntheevu. De werkgeversorganisatie had u gesommeerd hun geld aan de LTTE te overhandigen. U bleef er twee dagen en keerde terug naar Vavuniya. In januari 2004 keerde u nogmaals kort terug naar Neduntheevu om uw motortaks te betalen. Dan keerde u terug naar Vavuniya.

Op 12/04/2007 werd u gearresteerd in Vavuniya omdat uw tante werd gedood in haar huis de dag voordien. Er werden drie mensen gedood in die straat. U diende informatie over haar overlijden te verschaffen en na twee dagen lieten ze u gaan.

Op 25/12/2008 werd u gearresteerd door de "Special Task Force" (STF) en vast gehouden in een politiekantoor. U werd er van verdacht de LTTE te helpen omdat u een vriend-autoriksjachauffeur die de LTTE hielp soms te eten gaf, omdat hij uw kinderen naar school voerde en omdat uw GSM-nummer in zijn GSM werd gevonden. Op 13/12/2008 hadden ze uw vriend gearresteerd. Twee dagen later werd zijn lijk gevonden. De Criminal Investigation Department (CID) ondervroeg u. Op 09/01/2009 verscheen u voor de rechtbank. U werd onder borg vrijgelaten. Op 25/02/2009 diende u opnieuw voor de rechtbank te verschijnen maar u ging niet. U dook onder bij uw nicht in Kumunkulam in Vavuniya. Soms ging u naar huis. Op 27/03/2009 en 03/04/2009 kwam de politie u thuis arresteren omdat u niet naar de rechtbank was geweest. U was echter niet thuis.

Op 25/04/2009 verliet u Vavuniya en reisde per trein naar Colombo. Aan een checkpoint in Madavvachi werd van iedereen de identiteitskaart gecontroleerd. U toonde uw identiteitskaart en mocht opnieuw de trein opstappen. In Colombo logeerde u één nacht in een huis van de smokkelaar. De volgende dag werd u naar de luchthaven gebracht. De smokkelaar toonde aan een checkpoint uw identiteitskaart en praatte met de controlerende personen. Ze lieten jullie gaan. Die dag verliet u Colombo per vliegtuig gebruik makend van uw eigen paspoort. De volgende dag landde u in Rome, Italië, waar u drie maanden verbleef. Dan werd u met de auto naar Basel, Zwitserland, gebracht waar u het vliegtuig nam naar België. Op 27/07/2009 kwam u in België aan. Op 18/08/2009 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: identiteitskaart, legerpasje, lidkaart Rode Kruis, familiekaart, huwelijkscertificaat, uittreksel uit het geboorteregister, examenresultaat rijtest, kopieën van uittreksel van het geboorteregister van vier van uw kinderen en een uittreksel van het geboorteregister van uw vierde kind en een kopie van een arrestatiebevel. Uw paspoort werd door de politie op de luchthaven in beslag genomen.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw asielmotieven, namelijk vervolging door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van verdenking van betrokkenheid bij de LTTE en vrees voor vervolging door de EPDP (tamilgroepering die samenwerkt met de Srilankaanse autoriteiten) omdat u geld dat de EPDP opeiste aan de LTTE zou hebben overhandigd. Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u op 25/04/2009 met uw eigen identiteitskaart uw woonplaats verliet en dat uw identiteitskaart onder weg naar Colombo zonder verdere gevolgen aan een checkpoint werd gecontroleerd. Datzelfde geldt voor de controle op weg naar de luchthaven van Colombo (CGVS p. 12). Bovendien verliet u de volgende dag Sri Lanka van op de luchthaven van Colombo en u bood zich daarbij met uw eigen paspoort aan de grensautoriteiten aan (CGVS p. 2). U stelde zich zodoende meermaals bloot aan een verhoogd risico op arrestatie. Dergelijk gedrag strookt niet met het gedrag van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij door de autoriteiten wordt gezocht omwille van verdenking van feiten die door deze autoriteiten als vrij ernstig worden beschouwd. Dit toont aan dat uw vrees voor arrestatie omdat u verdacht werd van betrokkenheid bij de LTTE niet geloofwaardig is. Die ongeloofwaardigheid wordt verder bevestigd door het feit dat u, ondanks dat u zich sinds 25/02/2009 aan de rechtsspraak had onttrokken, u sinds dan ondergedoken leefde en de politie tussen dan en uw vertrek naar Colombo op 27/03/2009 en 03/04/2009 u om die redenen thuis kwam arresteren, telkens zonder verdere gevolgen de identiteitscontroles kon passeren (CGVS pp. 4, 5-12). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u over uw arrestatie op 25/12/2008 omwille van verdenking van betrokkenheid bij de LTTE onsamenhangende verklaringen aflegde. U verklaarde aanvankelijk meermaals door de CID te zijn gearresteerd (CGVS p.

5-6). Later verkondigde u dat u door de STF werd gearresteerd (CGVS pp. 7-8). De CID en de STF zijn volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier duidelijk twee onderscheiden instanties. Ook verklaarde u enerzijds dat de CID u aan de riksja-bestuurder die voorheen aangehouden werd relateerde omdat u hem inhuurde om uw kinderen te vervoeren van en naar school, misschien omdat ze hem martelden en hij toen alles had gezegd en dat er geen andere redenen waren waarom ze u met hem in verband brachten (CGVS p. 5) en anderzijds verklaarde u later dat ze er u van beschuldigden dat u de LTTE hielp omdat u uw vriend soms eten gaf en omdat ze uw GSM-nummer in zijn mobiele telefoon hadden aangetroffen (CGVS pp. 5, 7). Over uw arrestatie en vrijlating en het feit dat u zou worden gezocht legt u ook geen enkel origineel begin van bewijs neer (CGVS p. 4-5). De kopie van het arrestatiebevel dat u neerlegde heeft slechts een zekere bewijswaarde in de mate dat het een geloofwaardig verhaal ondersteunt, wat in deze niet het geval is. Bovendien kunnen kopieën door enig knip- en plakwerk gemakkelijk worden vervalst.

Ook uw problemen met de EPDP zijn ongeloofwaardig. Eerst en vooral dient daarover te worden opgemerkt dat u uw problemen met de EPDP niet vermeldde in uw antwoorden in de vragenlijst die u invulde met de hulp van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken. Daarmee geconfronteerd verklaarde u dat u wel alles had gezegd. Er dient dienaangaande te worden opgemerkt dat de EPDP nergens voorkomt in uw antwoorden en dat het verslag u werd voorgelezen in het Tamil en het Engels en dat u het ondertekende. Zoals u bij monde van uw advocaat liet weten is het inderdaad zo dat u vermeldde dat u in 1996 problemen had. Hierover dient echter te worden opgemerkt dat u in uw vragenlijst expliciet stelde dat deze arrestatie niets te maken had met uw huidige problemen (Vragenlijst pp. 2-3). Hiermee geconfronteerd kon u enkel antwoorden dat u kort moest zijn wat niet rijmt met uw antwoord dat die arrestatie in 1996 niets te maken had met uw huidige problemen. Tijdens het gehoor voor het CGVS (pp. 9-12) ging u dan wel uitgebreid in op uw problemen met de EPDP en liet u uitschijnen dat u in Vavuniya, de laatste jaren voor u Sri Lanka verliet, altijd vrees had door de EPDP te worden ontvoerd omdat de EPDP in Vavuniya u kent. Echter, expliciet gevraagd of u in Vavuniya concrete problemen kende met de EPDP, antwoordde u ontkennend. Ook stelde u in uw antwoorden in de vragenlijst expliciet dat u nooit voor een organisatie, vereniging of partij actief vent geweest (Vragenlijst p. 2) terwijl u voor het CGVS (p. 9-10) verklaarde dat u de boekhouding deed voor de werkgeversorganisatie van het dorp en in die hoedanigheid geld had overgedragen aan de LTTE. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u dacht dat er met werd bedoeld voor de LTTE en dergelijke. Dit antwoord is echter onafdoende gezien uw activiteiten voor de werkgeversorganisatie aanleiding zouden hebben gegeven tot vrij ernstige problemen met de EPDP. De ongeloofwaardigheid van dit asielmotief wordt verder bevestigd door het feit dat u enerzijds verklaarde dat u het geld van de werkgeversorganisatie bij uw eerste terugkeer in maart 2003 aan de LTTE overhandigde en anderzijds bij uw tweede terugkeer in juli 2003. Dienaangaande is het ook onaannemelijk dat u enerzijds in maart 2003 problemen zou hebben gehad met de EPDP omdat u het geld aan de LTTE had overhandigd en het geld anderzijds slechts in juli 2003 aan de LTTE zou hebben overhandigd (CGVS pp. 9-10).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u drie maanden in Rome, Italië verbleef en er geen asiel aanvraag (Dienst Vreemdelingenzaken Verklaring punt 28). Ook dit toont aan dat u uw land niet hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal IDP's die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met LTTE, zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen dat u verdacht wordt van banden met de

LTTE. LTTE-profiel. Deze zaken gelden ook voor het feit dat u zou worden geïdendeerd door de EPDP omdat u geld dat zij wouden overhandigde aan de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet worden besloten dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De documenten die u neerlegde zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van uw asielrelaas door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze veranderen immers niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, legerpasje, uittreksel uit het geboorteregister en het door de politie in beslag genomen paspoort bewijzen uw identiteit, nationaliteit en reisroute. Uw familiekaart bewijst de samenstelling van uw gezin. Het huwelijkscertificaat bewijst uw huwelijk. Het uittreksel uit het geboorteregister van uw kind bewijst het bestaan van uw kind. Deze zaken worden niet door het CGVS betwist. De kopieën van dergelijke uittreksels voor uw andere kinderen hebben geen bewijswaarde. Ze kunnen immers door enig knip- of plakwerk gemakkelijk worden vervalst. De uitslag van uw rijexamen bewijst dat u gemachtigd bent bepaalde voertuigen te besturen. Dit wordt niet door het CGVS betwist. De kopie van het arrestatiebevel werd boven al besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij aan dat haar het statuut van vluchteling en subsidiair beschermingsstatuut geweigerd werd. Zij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oopunt wordt onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.2. Verzoeker stelt dat hem in de bestreden beslissing wordt verweten niet onmiddellijk asiel te hebben aangevraagd en eerst drie maanden in Italië te hebben verbleven. Verzoeker meent nochtans duidelijk te hebben toegelicht dat hij niet anders kon. Volgens verzoeker was het onverwacht dat hij in België belandde. Verzoeker stelt nog dat het ook in België nog even heeft geduurd vooraleer asiel aan te vragen, wat te maken heeft met de slechte begeleiding na zijn opsluiting in België.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) meent dat dit een overtuigend motief is.

2.3 Verzoeker stelt dat er een aantal misverstanden zijn ontstaan over zijn teruggaan naar zijn geboortedorp en dat dit door de raadsman werd opgeworpen tijdens het verhoor. Volgens verzoeker is het verhoor niet op goede wijze verlopen, wat kan worden bevestigd door de tolk. Verzoekers raadsman heeft dit aan het eind van het verhoor vermeld. Verzoeker meent dat zijn antwoord volledig anders werd genoteerd door zijn raadsman dan door de jurist. Volgens verzoeker kan men op deze wijze het asielrelaas niet op een behoorlijke wijze naar voor brengen. Verzoeker maakt nog een opmerking met betrekking tot wanneer hij juist het geld aan LTTE overhandigde. Verzoeker meent dat zijn verklaringen worden bevestigd door de middenstandsorganisatie. Verzoeker verwijst hiervoor naar de originele brieven. Verzoeker stelt nog dat hij ondertussen de naam en gegevens van zijn advocaat aan zijn raadsman heeft gegeven.

Uit de vermelding op het einde van het verhoor kan er inderdaad afgeleid worden dat er een misverstand was tijdens het gehoor met betrekking tot de overhandiging van geld aan de LTTE. Dit wil echter niet zeggen dat "*het interview niet op een goede wijze verlopen is*". Op het einde van het interview heeft de advocaat zijn opmerkingen kunnen formuleren en zij werden geacteerd in het gehoorverslag (p. 13). Terecht merkt verweerder op dat de vermelding van een werkgeversorganisatie in plaats van een middenstandsorganisatie geen punt van discussie is.

De concrete inhoud van de discussie wordt in het verzoekschrift niet nader bepaald maar verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij in maart 2003 het geld overhandigde aan LTTE en daardoor problemen kreeg met LTTE. Uit het gehoorverslag (p. 13) blijkt dat na tussenkomst van de advocaat op het einde van het verhoor verzoeker stelde dat hij het geld dat hij aan de LTTE overhandigde in juli 2003 verkreeg terwijl de advocaat begrepen het anders begrepen had. Het gehoorverslag bevat daarenboven op p. 13 enkele onleesbare notities met betrekking tot deze betwisting. Bij gebrek aan duidelijkheid wordt dit motief uit de bestreden beslissing door de Raad geweerd.

Ter zitting stelt verzoeker dat het tweede document bij het verzoekschrift een vertaling is van het bijgevoegde document in het Tamil. Dit wordt aanvaard door verweerder zodat er geen reden is om het tweede document met toepassing van artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging te nemen.

Dit document gedateerd op 29 december 2010 bevestigt de functie van verzoeker als schatbewaarder (*treasurer*) binnen de "*DELFT TRADERS SOCIETY*" en stelt dat er "*sixty thousand rupee CRS16.000*" door verzoeker overhandigd werd aan de politieke afdeling (*political wing*) van de LTTE en dat de gewapende groep LTTE dikwijls naar zijn huis kwam en naar hem vroeg en dat hij dus in geval van terugkeer te vrezen heeft voor zijn leven. Dit document bewijst geenszins dat verzoeker problemen kreeg met de EPDP omdat hij geld aan de LTTE zou overhandigd hebben. Daarenboven stelt dit document dat verzoeker gezocht werd door de LTTE –zoals gesteld in zijn verzoekschrift- en dat hij dus in geval van terugkeer te vrezen heeft voor zijn leven. Rekening houdend met het einde van de oorlog en het feit dat LTTE militair verslagen is maakt verzoeker niet aannemelijk dat deze vrees nog actueel is. Verzoeker stelde voorheen dat de organisatie waarvoor hij werkte "*Neruntivu commercial Union*" (gehoorverslag p. 13) heette en niet "*DELFT TRADERS SOCIETY*". Dit document bewijst geenszins dat verzoeker problemen had met de EPDP of dat hij een bijzonder risico zou lopen in geval van terugkeer.

De Raad stelt vast dat verzoeker de overige motieven van de bestreden beslissing niet betwist, meer bepaald het passeren van checkpoints met de eigen identiteitskaart, het verlaten van het land met een eigen paspoort terwijl hij het voorwerp zou zijn van gerechtelijke vervolging en geen gevolg gegeven had aan een oproeping voor de rechtbank, het gebrek aan bewijskrachtig origineel bewijs van zijn arrestatie door de CID of STF, vrijlating en het feit dat hij gezocht zou worden door de Sri Lankaanse overheden en zijn problemen met de EPDP.

Het feit dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken korter is, is geen voldoende verklaring voor het niet vermelden van zijn vrees voor vervolging door de EPDP. De Raad meent dat van verzoeker,

die stelt te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle kernelementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in het vervolgingsrelaas zou vermelden.

Verzoeker stelt dat hij de gegevens van zijn advocaat in Sri Lanka aan zijn advocaat overhandigd heeft. Deze gegevens worden ook gevoegd bij het verzoekschrift. De advocaat heeft de advocaat in Sri Lanka gecontacteerd voor meer uitleg in verband met de arrestatie van verzoeker.

De Raad stelt ter zitting vast dat geen enkele bijkomende inlichting in dit verband verstrekt wordt.

Verzoekers argumentatie bevat geen enkele concrete repliek met betrekking tot de bovenvermelde vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft. Het asielrelaas van verzoeker is niet geloofwaardig.

2.4. Verzoeker is het niet eens met de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij niet dient te vrezen te worden gearresteerd op de luchthaven bij terugkeer omdat enkel personen met een "robuust LTTE" profiel zich op de alert list bevinden. Verzoeker stelt immers dat hij de Sri Lankaanse nationaliteit heeft en in 2009 zijn land van herkomst ontvluchtte, niet terugkeerde en voorheen gearresteerd werd. Verzoeker vreest bij terugkeer in de luchthaven onmiddellijk gearresteerd te worden. Verzoeker stelt dat Tamils uit het Noorden nog steeds als vluchtelingen kunnen worden beschouwd, ook al heeft het leger de LTTE verslagen.

De Raad meent stelt vast dat wat betreft het door verzoeker aangehaalde rapport op basis waarvan hij thans stelt dat Tamils uit het Noorden van Sri Lanka nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen (notitie UNHCR juli 2009) zich niet in het rechtsplegingsdossier bevindt. De commissaris-generaal steunt in de bestreden beslissing op een recenter rapport met name de UNHCR *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010, waaruit blijkt dat personen die verdacht worden van banden met het LTTE als een risicoprofiel kunnen beschouwd worden. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Verzoeker maakt dit profiel geenszins aannemelijk. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. De Raad schaaft zich achter dit motief.

Verzoeker heeft zijn banden met de LTTE en zijn arrestatie en gerechtelijke vervolging niet aannemelijk gemaakt. Verzoeker heeft zijn land ook op legale wijze verlaten en beschikt over een identiteitskaart. Het is mogelijk dat hij in geval van terugkeer ondervraagd zal worden, maar hij maakt niet aannemelijk dat dit het bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.5 Voor wat betreft de vluchtelingenstatus, stelt verzoeker dat er geen discussie kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de Conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling. Verzoeker stelt vooreerst dat het niet ter discussie staat dat de huidige situatie in Sri Lanka nog steeds zeer precair is en dat de veiligheid van verzoeker in zijn land van herkomst niet gegarandeerd kan worden. Verzoeker stelt dat hij de Sri Lankaanse autoriteiten vreest omwille van het feit dat hij naar het buitenland is gevlucht. Verzoeker vreest bij terugkeer te worden gedood. Verzoeker stelt dat hij niet kan terugkeren naar het noorden van Sri Lanka en evenmin naar Colombo. Verzoeker merkt op dat hij vreest te worden gearresteerd omwille van het feit dat hij Tamil is en op verdenking van lidmaatschap bij LTTE. Verzoeker stelt nog dat hij vroeger reeds was aangehouden op verdenking van lidmaatschap bij LTTE.

Terecht stelt de verwerende partij dat verzoeker hier voorbijgaat aan de kern van de bestreden beslissing, met name dat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas fundamenteel ondermijnd wordt door de ongeloofwaardige en weinig plausibele verklaringen van verzoeker. Het feit dat er geen twijfel bestaat over verzoekers afkomst en dat hij in het noorden van Sri Lanka heeft gewoond, doet hieraan

geen afbreuk. De verwijzing naar algemene rapporten, die geen deel uitmaken van het rechtsplegingsdossier, en een aantal vaststellingen van internationale mensenrechtenorganisaties volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481).

2.6 In ondergeschikte orde vraagt verzoeker hem het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen. Verzoeker meent immers dat uit de UNHCR richtlijnen blijkt dat mensen die een LTTE profiel hebben nog steeds risico lopen. Verzoeker is in het verleden opgepakt door de autoriteiten omwille van verdenking van bij LTTE. Verzoeker had bovendien problemen met groepen die het leger mee ondersteunen, zoals EPDP. Verzoeker meent nog dat er geen discussie kan bestaan over het feit dat hij wel degelijk Sri Lanka heeft verlaten omwille van zijn laatste arrestatie. Verzoeker stelt nog dat hij onmogelijk kan terugkeren naar Sri Lanka, aangezien hij afkomstig is uit het noorden. De algemene toestand in verzoekers land van herkomst is nog steeds ernstig en hij meent dat er sprake is van een intern gewapend conflict. Verzoeker verwijst niet enkel naar de algemene toestand in Sri Lanka, maar ook naar zijn persoonlijke toestand. Verzoeker verwijst tevens naar een rapport van de UK Home Office dd. 18 februari 2010 waarin gesteld wordt dat een aantal factoren het risico op moeilijkheden bij terugkeer met de overheden en een eventueel detentie vergroot en meer bepaald een uitstaande arrestatiebevel, criminele antecedenten, een band met de LTTE, illegaal vertrek uit Sri Lanka, betrokkenheid bij de media of NGO en een gebrek aan identiteitskaart of een ander identiteitsbewijs.

In casu vermeldt de bestreden beslissing terecht dat uit de richtlijnen van het UNHCR "*UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka*" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. In het licht van de gevoelig verbeterde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij het profiel van verdachte van betrokkenheid bij de LTTE heeft. Verzoeker heeft zijn land op legale wijze met zijn eigen paspoort verlaten en het voorgelegde arrestatiebevel wegens het niet verschijnen voor de rechtbank heeft geen bewijswaarde. Zijn arrestatie is niet bewezen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de .

Verzoeker stelt dat het CGVS al duidelijk erkend heeft dat er in Sri Lanka problemen zijn en er sprake is van een intern gewapend conflict in de zin van het subsidiair beschermingsstatuut. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de UNHCR *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010 aanhaalt en stelt dat gelet op het einde van de burgeroorlog en de sterk verbeterde algemene situatie in Sri Lanka, niet alle Tamils uit het Noorden nog nood hebben aan internationale bescherming en dat een individueel onderzoek vereist is. Er is derhalve op dit ogenblik geen sprake van een intern gewapend conflict in de zin van het subsidiair beschermingsstatuut.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. (hierna: de vreemdelingenwet). Er zijn geen elementen in het administratief dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS